

Ni contra el cuer

Empat insuficient. L'Olot domina la possessió de la pilota, però no marca el gol de la victòria i allarga la mala ratxa al camp del Prat. Vilchez podria perdre el càrrec en els propers dies

Uri Santos intenta superar el porter del Prat, Toni Texeira, durant el partit al municipal Sagnier Foto: JUANMA RAMOS.

OLOT0

PRAT0

Un empat o una derrota al camp del cuer destacat de la categoria és, si fa o no fa, el mateix. Hi ha un punt de diferència que, en el cas de l'Olot, no millora gaire la situació. Fa massa jornades que els garrotxins juguen amb foc –ja encadenen nou partits sense guanyar– i només els tres punts haguessin estat vistos com un pas endavant. El 0 a 0 tampoc no va ser un pas enrere, però continuar igual no era l'objectiu de cap manera.

El cas és que al Sagnier, els homes d'Edu Vilchez no van ser capaços d'aconseguir-hi la victòria. I això que el joc que hi van desplegar no va ser gens dolent. Van intentar ser fidels al seu estil; van guanyar la possessió de la pilota, i van mantenir la porteria a zero, però els va faltar el més important: el gol. Per culpa dels nervis, de la tensió o senzillament del poc encert, van fallar en l'última passada i en la definició. I així els va ser impossible guanyar.

En la primera meitat, el domini de l'Olot va ser escandalós. El Prat li va cedir la pilota, va endarrerir les seves línies i va esperar, pacient, algun error que li permetés sortir al contraatac. El conjunt olotí va intentar combatre aquest plantejament amb moltes arribades, sobretot per les dues bandes. Coro i David López, que es retrobava amb el seu exequip, hi van insistir molt, però les seves centrades no van trobar mai rematador. El destinatari de les passades havia de ser Arnal, que no va tenir cap ocasió i va desapropiar les oportunitats.

Un altre ritmeDe fet, en la segona meitat Carlos Martínez va substituir el davanter garrotxí ben aviat (53') i va participar en les accions atacants més remarcables. El maresmenc es va entendre millor amb Uri, afavorit ara per una nova fase en què el partit s'havia obert molt més, en gran part per culpa del Prat. Els locals van reaccionar després de la represa, es van atrevir a atacar i, al mateix temps que van crear alguna ocasió també van deixar més espais al darrere.

Va ser així com l'Olot els va posar la por al cos, amb dues oportunitats gairebé consecutives (61' i 63'). En la primera, Uri Santos va driblar Toni Texeira en un un contra un, però, en veure que un defensor ja s'havia col·locat sota els pals, va triar una passada de la mort que David López no va arribar a rematar. En la segona, el xut de Carlos, que s'havia quedat sol gràcies a una passada d'esperó d'Uri, va topat amb el cos del porter.

L'Olot no va saber materialitzar les oportunitats i ho va pagar amb un empat que no va deixar ningú content. Ara, se'n va de vacances havent deixat la feina per fer, en zona de promoció de descens i amb el càrrec de Vilchez penjant d'un fil. El tècnic no troba la fórmula de redreçar el rumb d'un equip que només ha obtingut tres dels últims 27 punts (o set dels últims 39). Es miri com es miri, el balanç és molt dolent per tancar un any tan bo per al club.

Publicat a:

-El 9 Esportiu. Comarques Gironines 23-12-2013 Pàgina 21

Font del document:

http://www.el9.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/703694-ni-contra-el-cuer.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss